

Podstawa prawna

2013-12-16

Wymogi i zasady funkcjonowania systemu EMAS w Unii Europejskiej na przestrzeni lat określały kolejno uchwalane rozporządzenia dotyczące udziału organizacji w systemie ekozarządzania i audytu we Wspólnocie.

W wyniku prac Komisji Europejskiej i państw członkowskich przygotowano nowelizację [Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady \(WE\) nr 1221/2009 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie dobrowolnego udziału organizacji w systemie ekozarządzania i audytu we Wspólnocie \(EMAS\) zwane również EMAS III](#), które zostało opublikowane 22 grudnia 2009 r. w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej L 342 (tom 52). Rozporządzenie EMAS III weszło w życie 11 stycznia 2010 r.

W Polsce system EMAS opiera się (poza samym rozporządzeniem) na ustawie z 15 lipca 2011 r. o krajowym systemie ekozarządzania i audytu (EMAS) ([Dz.U. z 2011 nr 178 poz. 1060](#)), a także na aktach wykonawczych ministra środowiska:

- Rozporządzenie Ministra Środowiska z 23 marca 2012 r. w sprawie współczynników różnicujących wysokość opłaty rejestracyjnej za wpis do rejestru organizacji zarejestrowanych w krajowym systemie ekozarządzania i audytu (EMAS) ([Dz.U. z 2012 r., nr 0, poz. 341](#)),
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z 1 lutego 2012 r. w sprawie wzoru wniosku o rejestrację organizacji w rejestrze EMAS ([Dz. U. z 2012 r. poz. 166](#)).

Krajowy system ekozarządzania i audytu (EMAS) tworzą:

- minister właściwy do spraw środowiska,
- Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska,
- Polskie Centrum Akredytacji.

Na mocy ustawy minister właściwy do spraw środowiska prowadzi politykę w zakresie rozwoju systemu oraz współpracuje z organami Unii Europejskiej.

Do kompetencji Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska należy:

prowadzenie rejestru organizacji zarejestrowanych w systemie EMAS,
udzielania organizacji, na jej pisemny wniosek, informacji, o których mowa w art. 32 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 1221/2009.